

Kommentarer til Rigsretsdommen.

Af de Udtalelser, der er fremkommet i Dagbladene om Rigsrettens Dom, gengiver vi endnu nogle enkelte:

Højrebladet „Horsens Avis“ skriver:

For Reformpartiet, der med Anders Nielsen i Spidsen forhindrede en Underjøgelse af Alberts Forhold, er Dommen knusende. Men Anders Nielsen har da ogsaa flogeleg allerede for længere Tid siden proklameret, at man ikke vilde respicere Rigsrettens Dom. Man vilde appellere til en „Folkedom“.

Men her turde Hr. Anders Nielsen og Konjortter sikkert forregne sig. Hvertallet af det danske Folk vil sige: Rigsrettens Dom er retfærdig, og den er fæltet upaavirket af Partiinteresser. Sid den maa virke som frisk Luft i vor beklumrede politiske Atmosfære!

Højrebladet „Hjns Stiftstidende“: Det tør da vel siges, at denne Dom, omend den ikke gav alt, hvad man kunde have ønsket af den, dog gav saa meget, at den offentlige Mening vil være saa nogenledes tilfreds. For Berg er Dommen absolut fælbende. Her er slet intet at lave Glædesmøder paa. Her er ingen Anledning til store Demonstrationer. For en overskuelig Fremtid er Sigurd Berg en død — eller i hvert Fald da meget sifærdig Mand i dansk Politikk. Og for hans Presse betyder Dommen et Slag, der er ret haardt.

For S. C. Christensen betyder Misbilligelsen af hans Optraeden over for de heftige Rigsdagsangreb paa Alberti en saa alvorlig Tilfættelse, at han i hvert Fald i en overskuelig Fremtid maa anses for at være udelukket fra at nævnes, naar man tænker paa Befættelsen af ledige Ministerporteføljer.

Den moderate „Aalborg Stiftstidende“: De to domte Mænd er ikke borgerligt vanærede — saaledes udtalte selv deres Anklager sig. Nej — og dog! Det er jo netop ved Dommen fastslaaet, at en Sandling ikke bliver mere tilladelig, fordi den skyldes politiske Motiver og ikke har tilfældigt direkte personlig Fordel. Men vi kan nok gaa ud fra, at de to Mænd i deres Egenfælb af Politikere selv troede, at de var en Slags Lovligt anerkendte Fribyttere. Man kan til en vis Grad slutte sig til Bjørnsøns Luftfyndning for S. C. Christensen: „Suff, han er jo kun Bonde!“ Han har mange af Vønderne gode og værdifulde Egenfælb, men for en Mand, der vil styre Land og Rige, er det en stor Ulempe helt at leve indenfor en enkelt Stands Grænser, at mangle dybtgaaende Kultur og at faa en Cone til med fuld Fortsættelse af ompaende hele Nationen. S. C. Christensen kan være en brav Mand og en behændig Partifører, men han har ikke Eftersyn og Aftinethed nok til at være Statsmand.

Det moderate „Manders Dagblad“: Det er første Gang, en dansk Minister er bleven dømt ved Rigsretten, og forhaabentlig vil det være længe, inden vi atter ser Rigsretsapparatet i Bevægelse. Ogsaa Modgangen har jo sin store Værdighed, og hvis Rigsretten kan hjælpe til yderligere at styrke Ansvarsfølelsen i vort offentlige Liv, har den dog udrættet noget godt som Modvægt mod al den onde Sæd, den har udsæet.

Den udenfor Partierne staaende „Alding Avis“: Denne Dom bør ikke hilses med Jubel eller Brauraab; thi det er en Formædelse for vort lille Land, at det med uomstøtelig Sikkerhed er godgjort, at to af de Mænd, der sad i Kongens Raad og stod i Spidsen for Landets Skryelse, i den Grad har forsvaret deres Pligt og værnet deres Embeder.

Det maa føles som en Skam, at den politiske Moral i Danmark er sunket ned til det Niveau, disse

Forhandlinger for Rigsretten vidner om, — føles som en sorgelig Skendsgerning, at Partitidsensfab i den Grad kan hypnotisere og forvirre Begreberne hos de personlig hæderlige Mænd, at de sætter Partiets Vel, over Landets og holder deres Haand beskyttende over en Mand, som alle hæderlige Mænd i Landet længe havde ønsket for en moralsk Sjovner og uvederhæftig Person.

Den gammelmoderate „Lolland-Falster Folketidende“:

Vi vil finde det heldigt, om man i denne Situation — om end maatte med Overvindelse — fra alle Sider vil erkende, at den enkeltes individuelle Egenfælb ikke kan eller bør veje saa stærkt, at man ud derfra vil undertende Dommens Retfærdighed. Den Dom lod sig jo ikke sælde, som vilde tilfredsstillende eller overbevise alle. Værdigt vilde det derfor være, om alle nu søjede sig uden Kritik.

Dr. Zahle reformerer.

Det forældede Sprogbrug.

Den 22. Juni meddeles officielt: Ved stansspræsident Zahles Indstilling har Kongen resolvert, at den i fgl. Bevillinger hidtil brugte Udtaleform bliver at ændre.

De Personer, som er i Rangen, samt Sognepræster betegnes hidtil som „os æffelige“, de, der er deforerede med Nidderkorset og opfætt, med „Dr.“, mens alle andre betegnes ved Navn og Vistilling. Disse Titularer er ikke mere tidsvarende og er derfor fra Tirsdag den 21. Juni af Kongen blevet afslaaede, saaledes at alle danske Konge heretter tiltaler alle danske Statsborgere ens, hvad enten de er i Rangen, er deforerede eller ikke — nemlig med deres Navn med Tilføje af Vistilling.

Samtidig har et af Justitsministeren for Kongen forelagt Forslag om Ændring i samtlige Justitsministeriets Blanketter til Udferdigelse af allerhøjeste Bevillinger og Proklamer og meget andet opnaet af Kongens Villigelse, saaledes at disse heretter bliver affattede i Overensstemmelse med Nutidens Sprogbrug. Saa snart de nye Blanketter — der alle bliver paatrykt det danske Rigsvaaben — er restrykte, vil de blive sendt til de andre Ministerier, for at en ensartet Affattelse med Kongens forventede Villigelse kan blive gennemført overalt.

En uhyggelig Brand.

Rykøbing, M., 21. Juni. Husmand M. Tofts Egenom paa Røstrop Mark er i Formiddags nedbrændt. Tidens Opkomst skyldes Vørens Leg med Tandstikker. To Vørn paa 2 og 4 Aar indebrændte. Efter at Moderen forgæves havde søgt at redde Vørnene, blev hun vanvittig og maatte føres bort.

Om ovennævnte uhyggelige Brand meddeler „Morsø Av.“:

Ved 11-Tiden opdagede Arbejdere, som var beskæftigede paa Direktør N. Marups Behoelstefællighed, at der var opstaaet Tid i Støberiarbejder Miffel Tofts Egenom paa Røstrop Mark. Toft blev straks underrettet om Branden og ilede hjeru, samtidig med, at Brandvæsenet alarmeredes. I Løbet af en halv Snes Minutter var Brandmandene paa Brandstedet. Men ved Ankomsten opdagede de, at der ikke var noget Brand eller nogen Brandstige, og da alt i denne Tid er knastørt, og det blæste en let Væise, var de to sammenbyggede Længer snart ompaende af Vuerne. Under disse Omstændigheder maatte der pr. Bogn hentes Vand fra den nærliggende Gaard Røstrop; men forinden der kom Vand, var Egenommen nedbrændt til Grunden, og det lykkedes kun at redde lidt Jnbb. Kreaturerne, der var i Stalden, blev ogsaa reddet.

Miffel Tofts Hustru, der var gaaet i Marken, ilede, saa snart hun saa Røgen stige op fra Egenommen, hjem, hvor der var 4 Vørn alene, hvoraf de to mindste, et Par Tvillinger paa 4 Maaneder, var inde i Stuen. Moderen fik Tvillingerne frelst ud af den brændende Egenom, men kunde ikke finde de to andre, den lille 2-aarige Agda og den 4-aarige Astrid. Den ulykkelige Moder var straks klar over, at Vørnene maatte være indebrændte, og jamrende fortalte hun til de ankomne Brandmænd, at Tiden var opstaaet i Laden, og at hendes to smaa Viger ganske sikkert opholdt sig derinde og var indebrændt. De flinke Brandmænd satte alt ind paa at finde de to faaede Vørn, og ved at næste Vuere ind til Laden fandt man de to Smaaaviger. De saa som Vig oven paa hunden i det Sjørne af Laden længst bort fra Udgangen.

Det formodes, at den første af dem har haft Tandstikker og sat Tid i Galmen, og ved at se det bluse i de begge af Skraet løbet hen i Sjørnet for at gemme sig. Sandhuligvis er de bleven kvalt af Røg, forinden Tiden har naaet dem. Røjet var fuldstændig brændt af dem, og de smaa Vegener var svæbne. Da de to smaa Vig blev draget frem, var Moderen ganske fortvølet og utrokelig.

Miffel Tofts havde i alt 7 Vørn, hvoraf det ældste er 11 Aar gl.

Ulykke i Højsmarke. Om en sørgelig Ulykke i Højsmarke Skole

Søndag den 19. Juni fortæller „Vestloll. Av.“ følgende: Forstærker Christensen var til Fæst i Ohnsvej, og hans Hustru og deres 3½ Aar gamle Datter var ene hjemme. Fru Christensen har da været oppe paa Loftet over Løen, og herfra er hun styrtet gennem en aabentstaaende Luge ned paa Gulvet. Faldet er slet saa ulykkelig, at hun har brækket Halsen og maa være død med det samme.

Da Lærer Christensen kom hjem ved 11-Tiden og vilde sætte sin Gyfke udenfor Løen, som hans lille Pige løbende imod ham og fortalte, at Moder saa derinde og sov. Selv havde hun slæbt en Sæk hen ved Siden af og saa paa, ligesom Sunden ogsaa havde lagt sig der.

At Lærer Christensen blev i højeste Grad bestyrtet over denne Meddelelse, siger sig selv, og da han kom ind i Løen, saa han straks, at Hustruen var død. Den lille Pige forklarede da, at Moder var falben gennem Lugen, men hun havde ikke slaaet sig, for hun havde slet ikke grebt. Den lille Pige fattede ikke den Ulykke, der var overgaaet Moderen og hele Familien.

Løgen blev hurtigt muligt hentet, men der var intet for ham at gøre, da Døden var indtraadt for længe siden.

Man mener, Fru Christensen har villet hente lidt SØ til at lægge i Ryllingehuset.

Kornthverierne i Aarhus. Underjøgelsen i Kornthverierne i Aarhus har ført til en ny Anholdelse, idet Politiet sent Lørdag Nat den 18. Juni indfætt i Aarhus Arrest en større Gaardejer i Nærheden af Standerborg.

Gaardejeren har isølge „Nydlandsp.“ i et Forbør tilstaaet sig skyldig i Søleri. Han har igennem flere Aar købt flere Partier Korn til meget billige Priser og har stadig handlet med den betroede Formand eller dennes Medhjælper, lige som han altid betalte direkte til Formanden, der selv beholdt Pengene.

Den i Kornthverierne sidst anholdte er Voelksmand, forhenvarende Smed Justesen paa Standerborg Mark. Han nægter forelsbigt.

Forvalter N. Vertelsen ved Korn- og Foderstofkompagniet er senere bleven anholdt og straks efter Forbør arresteret. Der er nu foretaget 13 Arrestationer og der forestaar flere endnu.

En Eksplosions-Ulykke. En Kvinde slem forbrændt. Da Skipper P. Petersens Hustru i Strandhuse Tirsdag Aften den 21. Juni vilde fuge Kaffe til nogle Gæster paa et Petroleumapparat, var der, efter at hun havde faaet dette tændt, iffe Petroleum nok, og da hun derefter vilde hælde noget paa, ifete der en

Eksplosion, saa Apparatet i jamme nu stod i Flammer. Hun forsøgte at slukke, men det lykkedes iffe; i det Sted fik Tiden fat i hendes Klæder, og med et højt Skrig styrbede hun ned ad Trappen for at fætte sig i Tjorden.

Gæsterne ilede efter hende og indhentede hende i Haven. Her fik de hende kastet om og fik de brændende Klæder slaaet af hende. Men da havde hun faaet frygtelige Brandfaar. Særlig hendes Skuldre, Bryst og Høg og den ene Arm samt Panden var stærkt forbrændt. Paa flere Steder hang Skødet i store Trævler, og Nælene paa de fleste af Fingrene var helt forfulede.

Hun blev daaret ind i Huset og overhældt med Indholdet af raa Eg, og der blev telefoneret efter en Læge, som hurtigt indfandt sig og gav hende en Morfininjicering, hvorefter han beordrede hende indlagt paa Sogehuset. Paa Sogehospættel her meddelte man, at hun havde haft en nogenlunde god Nat, men paa Spørgsmaalet, om hendes Liv stod til at redde, blev der givet et undvigende Svar.

Stipend. Sørensen og Hr. Carl Nielsen, tidligere Elvighøj, blev en Del forbrændt under Arbejdet med at rive Klæderne af Fru Peterisen; særlig den første fik sine ene Haand slemt beskadiget.

Tiden bredte sig til Træværket i Køkkenet, og havde der iffe været hurtigt Hjælp ved Haanden, var Huset brændt ned; nu fik man den sluffet, uden at der var ifet nogen videre Brandskade.

De nyeste Afholdsföreninger. Middelfart, 20. Juni. Hjns Hovedkreds af Danmarks Afholdsföreninger holdt i Gaar Generalforsamling i Middelfart. Hovedfreden omfatter 60 Föreninger med ca. 3000 Medlemmer. Formanden, Lærer Larsen, Baaring, afslagde Beretning og Regnskab. Der forhandledes om Arbejdet i Föreningerne, i Kredsene og Hovedkredsen samt om Redningsarbejdet. Mødet tilfagde de nyeste Afholdsfølks Støtte til „Danffe Afholdssvømmer Redningsarbejde for Alkoholister“ paa Betingelse af, at Bidragene kun anvendtes til Triplads for Patienter.

Centralorganisationen af Afholdsfølksfaber i Hjns Stift afholdt ligeledes i Gaar sit fjerde Aarsmøde i Middelfart. Formanden Madsen i Odense, afslagde Beretning, hvorunder han anbefalede Tilfættning til den danske „Förbundsunion“, idet han henvisse til det smulle Resultat, hvortil man ved Förbundsaffættning var naaet i Sverrig. Beretning og Regnskab godkendes. Der vedtoges et Forslag fra Faaborg om at henvende sig til Justitsministeriet med Anmodning om, at Ministeren vil paalægge samtlige By- og Herredsfogder at have et strengt Ophyn med de forfællige Spiritusudskæftningsstæder, baade lovlige og ulovlige. Til Næstformand valgtes Smed Simonen i Middelfart, til Næstfører Skrabder Krogsgaard i Odense. Næste Aarsmøde holdes i Svendborg.

Om Eftermiddagen holdtes Fæst i Kongebroffoven. Før Fæsten var der et Demonstrationstog gennem Gaderne, hvortil deltog ca. 90 Faner og 3-4000 Menneffer.

En raff Pige. En 11-aarig Pige i København agerede Lørdag den 19. Juni Opdager med Hæld. Pigen lagde om Eftermiddagen, da hun kom gaende op ad Trappen til Forældrenes Vællighed, Mærke til en Mand, som gif forbi hende. Da hun senere hørte, at Væstfæderens Ur var stjælet, faldt hendes Mistanke paa Manden, og hun løb ned paa Gaden for at finde ham. I halvanden Time søgte hun efter ham i de tilfættende Gader, fandt ham omfider og skyndte sig efter ham, indtil hun naaede en Vættent.

Stunt Manden nægtede at være Typen, viste det sig dog, at Pigen havde Ret, idet man ved Visitationen fandt Uret hos ham

Vaadeffud. Mandag Aften, da to Marie hos Gaardejer Nicolaj Christensen i Hundeshøj paa Falster, sad og fingerede med en Pistol, gif denne af og Anglen ramte den ene af dem, Valdemar Christensen, Søn af Smed Christensen, Hundeshøj, i Underlivet. Han indlagdes paa Mariobogehus.

Kritiske Fortællinger.

Ingraham, J. S.: Davids Trone, eller Israels Hædersdag. Med Billeder. 383 Sider. I pragtfuldt Bind \$1.25.

Rev. Ingrahams Bæfker har været læst med megen Interesse baade i Europa og herovre. Den iffulde Grifffeb og træffende Karakterffilbring, som idmærker Ingrahams Bæfker, har meget bidraget til deres Popularitet.

Fyrsten af Davids Hus, eller Tre Aar i den helle Stad. Fortælling i Være fra Kristi Tid. Paa ny udgivet og ledaget med Anmærkninger af Sognepræst M. J. Søfller, Mts i Jylland. Med mange Illustrationer. 496 Sider. Smult indb. \$1.50.

Om denne Bog har den fandinavifke Presse med en ffælden Enffæmmighed udtalt i høj Grad rosende Domme. Tidfføtten, eller Israelf i Trældom. Illustreret Pragtudgave. \$1.25.

Bogen behandler den interessante, men hidtil kun lidet kendte Del af det udvalgte Folks Historie, som kaldes Trældomstiden i Egypten, og ved Benyttelsen af alle de nye Afdæ til til Kundffab om denne Periode, som de senere Opdagelser og Underfføgelser af Egyptens Mindesmærker har aabnet, er det lykkedes den højtbegavede Forfatter at give os et Billede af Egypten, dets Sæder, Skikke og forbaafende Bygningsværker samt af de trælbundne Jøders Vifkaar, der er faa naturtro og levende, at man vilkaarlig efter Læsningen af Bogen, føler sig lige faa fortrolig med Landet og dets Forhold for tre Tusinde eller flere Aar siden som med ffet eget Fædreland.

Kingsley, Florence M.: Titus, En Korffets Fælle. En Fortælling fra Kristi Tid. Paa dansk ved Fru Sofie Bruun. 224 Sider i Omflag 80 Cents, indb. \$1.00.

Kristi Aarffghed. 50 udmarffede Fortællinger til Brug ved Vørnegudffjenester og de unges Møder. Samlede af en Vørnv. 1. Samling. 92 Sider. Indbunden 50 Cents. Do. 2. Samling. 31 Fortællinger. 109 Sider. Indbunden 50 Cents.

De ovenffaaende Samlinger anbefales særligt til Lærere ved Vørnesholer og Søndagsffoler samt til Forældre til at oplæie for deres Vørn.

1. og 2. Samling tilffammen i Omflag 50c. Indb. 75c.

Lyngblomster: En ny Ræffe Vørnfortællinger fra Norge. Fem forffællige Samlinger. Hver Samling indbunden i kunstnerlig udffhyret Papbind og rigt illustreret. Pris hver Samling 40c.

Lund, Viggo (V. L.): Lars. En færdedes god Fortælling. 294 Sider. Redfat Pris. Indb. 50 Cents.

Præsten. Fortælling. Redfat Pris. Indb. 50 Cents.

Disse Væger er ffreven af den i kritiske Kredse i Danmark meget vekkende Grosfferer Viggo Lund. Forfatteren har rejst gennem de fleste europæifke Lande og brugt sine Øine vel, hvad man mærker gennem den stærkt karakterfferende Skilffring, som hans Væger indholder. De er tilffige glimrende sammenffædede af ffændende Begivenheder og regnes med Rette for nogle af de mest underholdende Væger i kritffelig Mand.

Svad der ftaar bagved. En ny færdedes interessant og vekkende Fortælling fra det moderne Liv i England og Danmark. I Omflag 60c. Indb. \$1.00.

Lyng, Paf. Chr.: Alpernes Færaelf. Fortælling fra Valdenferfføffgælferne i Frankrig. I Omflag 40c.

Uds paa Vejen. Smaatraf og Fortællinger til Brug for Præfter og Søndagsffolelærere. Hver enkelt Traf eller Fortælling knyttet til et Bibelford. 242 Store Sider, godt indbunden. Sælges til den færdedes lave Pris af \$1.00.

Forordet til Bogen hidffætted:

Brugen af Fortællinger til Væffning af de bibelfke Sandheder er ligefaa gammel som Forffundelsen selv. Der kan ganske viffi ogfaa her indtræde Misbrug, ligefaa der ogfaa er en hel Del religiøse Fortællinger af tvivelfsom Værdi. Men der er paa den anden Side ogfaa en rig Stat af gode Fortællinger, funde og naturlige og med Tilfforlædelighedsffrag over sig, som, brugte i rette Tid, ere fortrinlig ffiffede til at belyffe de helle Tanker og fættne dem i Sindet. Et Udval af faadanne er det, som her fremlægges, ledaget af en Del træffende Udtalelser af fremragende Mænd.

Bogen er i første Ræffe tilfættat Præfter og Lærere — særlig i Søndagsffoler — og andre, der fføle med at lægge de kritffelige Sandheder frem for voksne og Vørn. Fortællingerne vilde byde mangt og meget, som kan tages med i Forffundelsen, eller som kan befrugte Tanken under Forberedelsen.

Bogen er dog ogfaa bestemt til Læsning i Hjemmene og vil her kunne yde en god Hjælp til Ordets Fortfættelse. For at lette Brugen er der bag i Bogen en Fortegneffe, der viser paa hvilke Sider, der findes Fortællinger til de anfførte Skrifffsteder.

Madfen, N. P.: *Din Broders Vid. 174 Sider. Redfat. Indb. 40 Cents.

Gennembruddet. En Fortælling fra Nutffers Tid. Paa Dansk ved N. P. Madfen. Fint indb. \$1.40.

*Solopgang. En Fortælling. 245 Sider. Redfat Pris. I Omflag 50 Cents. Indb. 80 Cents.

Denne Bog er en ypperlig Skilffring af Livet i Danmark, som det røer sig paa faadanne Stæder, hvor den Indre Miffions Indfflydelse mærkes. Den er ffreven i et meget tiltalende og ffængffende Sprog. Den har vunden ffir Udbættelse blandt det danske Kirkefolk herovre og er vel værdt at eje.

Mathiefen, S. J. F. C.: *100 Fortællinger til Brug ved Vørnegudffjenester og de unges Møder. Denne ypperlige Samling af kritffelige Fortællinger ffælges nu godt indbunden for 50 Cents.

Mau, G.: Fire Hundrede Fortællinger for Skolen og Hjemmet. 592 Sider. Indb. \$1.50. Et nyt Omflag af denne fortrinlig Bog er indkommen. Maa 400 Fortællinger er en af de mest udbredte Væger vor Litteratur kan opffiffe.

Meier, Pastor Nicolaj: Herrens Herffghed. Kritffelige Fortællinger fra det viefelge Liv. 220 Sider. Redf. Indb. 50 Cents.

Saronsrofer. Fortællinger fra Jæraelfmissionen, samlede fra mange Lande. Med et Forord af Dr. teol. N. Wolf. 172 Sider. Redfat. Indb. 40 Cents. 2. Samling. 168 Sider. Indb. 40 Cents.